

שאינה מאירה שהרָאָה לו בְּתוֹךְ כָּל אוֹתָם הַדְּיוֹקְנָאוֹת. וְהִיא מִשֶּׁה רואֶה אוֹתָם כָּל דָּבָר וְדָבָר עַל תְּקוּנָו כְּמוֹ שְׂרואֶה בְּתוֹךְ עֲשֻׁשִׁית וְתוֹךְ מְרָאָה שֶׁמְרָאָה אֶת כָּל הַדְּיוֹקְנָאוֹת. וּכְשֶׁהִסְתַּפֵּל בָּהֶם מִשֶּׁה, הַתְּקִשָּׁה לְפָנָיו. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵתָה בְּסִימְנָךְ וְאֲנִי בְּסִימְנִי. אִזְ הִתְיַשֵּׁב מִשֶּׁה בְּכָל מַעֲשֵׂה.

בְּשִׁנְעֵשָׂה כָּל הַמַּעֲשֵׂה, הַצֵּטְרֵךְ מִשֶּׁה לְמִנּוֹת הַכֹּל, כְּדִי שְׁלֹא יֵאמְרוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאָר כֶּסֶף וְזָהָב וְעָלָה לְקַחַת אוֹתָם. וְלִכֵּן הַצֵּטְרֵךְ לְמִנּוֹת אֵת הַחֲשֻׁבּוֹן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוֹם שֶׁכְּתוּב (במדבר לב) וְהִייתֶם נְקִיִּים מִיַּי וּמִיִּשְׂרָאֵל.

נְקִיִּים מִיַּי וּמִיִּשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן כְּתוּב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדָת, שֶׁהָרִי רֹחַ הַקְּדוֹשׁ הִתְהַרְמָה לְכַלֵּם אֶת חֲשֻׁבּוֹן כָּל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף שֶׁנִּדְּבָרוּ יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ הַקְּדוֹשׁ הִתְהַרְמָה אוֹמְרָת: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה מֵאֵת כֶּסֶף וְגו', כָּל הַזָּהָב הַעֲשׂוּי לְמִלְאכָה וְגו'. מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם בְּאוֹתָם הָאֲמֻנִים, וְרָצָה לְהוֹצִיא אֶת נְאֻמֵּיהֶם לְפָנֵי כָּלֵם.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. בֹּא וּרְאֵה, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, הִיא הַצַּד הָאֲחֵר הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט כְּדִי לְהַסְטִין, וְלֹא מֵצֵא עֲלֶיהָ עַל גְּאֻמְנוֹת הָאֲמֻנִים, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹפֵף אוֹתוֹ לְפָנֵי מִשֶּׁה, וְהוּא עֹשֶׂה חֲשֻׁבּוֹן שֶׁל גְּאֻמְנוֹת בְּעַל כְּרָחוּ, וְעֲלֵתָה גְּאֻמְנוֹתֶם לְכֹל. וְסוּד זֶה שֶׁכְּתוּב אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, אֵלֶּה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְכְתוּב אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מִשֶּׁה, שֶׁשֵּׁם הַתְּמַנָּה וְנִפְקַד עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה הַחֲשֻׁבּוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּשְׁכָּן לְפָנֵי מִשֶּׁה וְכָל יִשְׂרָאֵל. אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדָת.

בְּגוֹיָה כָּל אֵינּוֹן דְּיוֹקְנִין. וְהָיָה חֲמִי לֹוֹן מִשֶּׁה כָּל מְלָה וּמְלָה עַל תְּקוּנֶיהָ, כְּמָה דְחֲמִי גוֹ עֲשֻׁשִׁיתָא, וְגוֹ חִיזוֹ דְאַחֲזִי כָּל דְּיוֹקְנִין. וְכַד אֶסְתַּפֵּל בְּהוּ מִשֶּׁה, אֶתְקַשִּׁי קַמִּיהָ, אָמַר לִיהָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשֶּׁה, אֵתָ בְּסִימְנִיךְ, וְאֲנִי בְּסִימְנִי כְּדִין אֶתְיַשֵּׁב מִשֶּׁה בְּכָל עֲבִידְתָּא.

כַּד אֶתְעַבִּיד כָּל עֲבִידְתָּא, אֶצְטְרִיךְ מִשֶּׁה לְמִמְנֵי כָּלָא, בְּגִין דְלֹא יֵימְרוּן יִשְׂרָאֵל דְאַשְׁתָּאֵר כְּסָפָא וְדַהֲבָא, וְאֶסְתַּלִּיק לְנִטְלָא לִיהָ. וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ לְמִמְנֵי חֲשֻׁבְנָא קַמִּיִּהוּ דִּישְׂרָאֵל, בְּגִין דְכְּתִיב, (במדבר לב) וְהִייתֶם נְקִיִּים מִיַּי וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וּבְגִין דָּא כְּתִיב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדוֹת, דְּהָא רוּחָא דְקוּדְשָׁא, הָיָה אַחֲזִי לְכָלָא, חֲשֻׁבְנָא דְכָל דְּהֲבָא וְכְסָפָא דְנִדְּבָו יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ קְדָשָׁא הָיָה אָמַר וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הַעֲדָה מֵאֵת כֶּסֶף וְגו', כָּל הַזָּהָב הַעֲשׂוּי לְמִלְאכָה וְגו'. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֲזִי בְּהוּ, בְּאֵינּוֹן אֲמֻנִין, וּבְעָא לְאַפְקָא מְהֵימְנוּתָא דִּילְהוֹן קַמִּי כָּלָא.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. תָּא חֲזִי, בְּהֵיחָא שְׁעֵתָא דְעֲבִידְתָּא דְמִשְׁכַּנָּא אֶתְעַבִּיד, הָיָה סְטְרָא אַחְרָא אֲזִיל וְשֵׁאֵט לְאַסְטָאָה, וְלֹא אֶשְׁכַּחַת עֵילָה עַל מְהֵימְנוּתָא דְאוּמְנִין, עַד דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּפִיף לִיהָ לְקַמִּיהָ דְמִשֶּׁה, וְאִיהוּ עַבִּיד חֲשֻׁבְנָא דְמְהֵימְנוּתָא בְּעַל פְּרַחֲיָה, וְסָלִיק מְהֵימְנוּתָא דִּילְהוֹן לְגַבִּי כָּלָא. וְרִזָּא דָּא דְכְּתִיב אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. וְהָא אוּקִימְנָא, אֵלֶּה: כְּמָה דְאֵתָ אָמַר, (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְכְתִיב, אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מִשֶּׁה, דְתִמְן אֶתְמַנִּי וְאֶתְפָּקִיד, עַד דְאַתְעַבִּיד חֲשֻׁבְנָא דְבֵי מִשְׁכַּנָּא, קַמִּי מִשֶּׁה וְיִשְׂרָאֵל כָּלָהוּ. (דף רכ"א ע"ב)

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדוֹת. (שמות לח)

איזו עדות? אלא פעמים כתוב
כאן משפן, אחד למעלה ואחד
למטה, והמשפן נקרא משפן
העדות. ואיזו עדות? כמו שגאמר
שכטי י"ה עדות לישראל. שם זה
הוא עדות לישראל.

כמו כן (תהלים פא) עדות ביהוסף
שמו. עדות שם זה ביהוסף, היא
עדות ודאי. שתי האותיות הללו
מעידות עדות בכל מקום, וכאן
הוא עדות. ומשום כך משפן
העדת, המשפן של העדות הזו,
ולכן נקרא משפן, על סוד השם
הקדוש הזה. והינו שכתוב (שם קלב)
ועדתי זו אלמדם. משום שמקום
זה הוא סתר וגניזת הכל.

אשר פקד על פי משה - עד כאן
לא ידענו אם המשפן פקד או
העדות הזו. אלא פקד ודאי זו
עדות. משום שמיום שהסתלקו
האבות מהעולם וכל אותם
שכטים בני יעקב, ונשארו ישראל
בגלות באותן צרות, נשפחה מהם
ידיעת סוד השם הקדוש העליון
הזה, שהוא שם העדות, קיימם
של שמים וארץ, ששתי האותיות
הללו בארו עליונים ותחתונים
וכל צדדי העולם.

בין שבא משה, נפקד ונזכר השם
הזה בעולם. שפשהיה בסנה, מיד
שאל על השם הזה, שכתוב
ואמרו לי מה שמו מה אמר
אלהם. ושם נפקד השם הזה על
פי משה.

עבדת הלויים. מה זה עבדת
הלויים? אלא סוד זה, שכתוב
(במדבר יח) ועבד הלוי הוא. הוא -
זה סוד השם הקדוש שנקרא הוא,
ולא נקרא אלה. ומשום כך
עבודת הלויים ודאי. דבר אחר
עבדת הלויים - שהם נוטלים את
המשפן על כתיבתם ממקום

מאן עדות. אלא תרי זמני כתיב הכא משפן,
חד לעילא, וחד לתתא. ומשפן אקרי משפן
העדות. ומאן עדות. כמה דאת אמר (תהלים קכב)
שכטי יה עדות לישראל. שמא דא, איהו
עדות לישראל.

בגוונא דא (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו, עדות
שם זה ביהוסף, איהו עדות ודאי,
אלין תרין אתוון סהדין סהדותא בכל אתר,
והכא איהו עדות. ובגין כן, משפן העדות,
משפנא דהאי עדות. ועל דא משפנא אקרי,
על רזא דשמא דא קדישא. והיינו דכתיב,
(תהלים קלב) ועדתי זו אלמדם, בגין דהאי אתר,
איהו סתימו וגניזו דכלא.

אשר פקד על פי משה, עד הכא לא ידענא,
אי האי משפנא פקד, או האי עדות.
אלא פקד ודאי האי עדות. בגין דמן יומא
דאסתליקו אבהן מעלמא, וכל אינון שכטין
בנוי דיעקב, ואשתארו ישראל בגלותא,
באינון עאקו, אתנשי מנייהו ידיעא דרזא
דשמא קדישא עלאה דא, דאיהו שמא
דעדות, קיומא דשמיא וארעא, דאלין תרין
אתוון, אוקימו עילאי ותתאי, וכלהו סטרין
דעלמא.

בין דאתא משה, אתפקד ואדכר שמא דא
בעלמא. דכד הוה בסנה מיד שאיל על
שמא דא, דכתיב, (שמות ג) ואמרו לי מה שמו
מה אומר אליהם. ותמן אתפקד שמא דא על
פי משה.

עבדת הלויים, מאי עבדת הלויים. אלא רזא
דא דכתיב, (במדבר יח) ועבד הלוי הוא.
הוא: דא רזא דשמא קדישא, דאקרי הוא,
ולא אקרי אלה. ובגין דא עבודת הלויים ודאי.
דבר אחר עבדת הלויים, דאינון נטלין משפנא
על כתיבתם ממקום

על כתיבתם ממקום מאתר לאתר,